

הבא על יבמתו פרק ששי יבמות

מא.

עין משפט
נר מצוה

[illegible]

תורה אור השלם

1. ואתן זאני זאן
2. ונפש אדם ששה
3. ואני אל אחסע
4. ואתם חנו מוחין
5. ויאמר אל ששה
6. ואת החרור אדם כי
7. אלמנה ונה את אלה
8. ונחמנו יח אשה

תוספות ישנים

[illegible]

קברֵי עובדי כוכבים אינן מטמאין באהל. מיהא למה ליה לרבי
צאה לציטוי מערתא דלחברא אצינו ואדם הראשון (צ"ב נח).
אף דאיקרו אדם ואברהם או אפי' לבינן דאמר קברי עובדי
כוכבים מטמאין צאהל הא לא מטמא צאהל אפינו קברי ישראל אלא
אותם שמוט ששט אגמרה שראל
פרשה דאדם כי ימות צאהל דכי ימות
משמע צאותם העתידים למות עדיין
ומדאליטריך נמי צנוזר (דף נז. וס)
קרא לרבות קבר שפני הדבור
למגע מכלול דצאהל לא מטמא א' (ס)
ואין העוברי כוכבים קרוים אדם.
מיהא דצריש מס' ע"ז (י. וס)

בַּחֲמָה⁴ כָּל הָרוֹג נֶפֶשׁ
שָׂאוּ דָלְמָא אִיקְטִיל
נִפְקַד מִמֶּנּוּ אִישׁ וְרִ'
דִּי מִמֶּנּוּ אִישׁ לַעֲבִירָה
שִׁנְהוּ קְרָא מֵאֲמַמּוּי
יָמוֹת בִּאֵהֶל מִמּוֹעַ
א: **מִתְנִי**⁵ אִירִס
לְהִיּוֹת כְּהֵן גְּדוֹל
ע בֶּן גְּמֻלָּא שְׁקֵדֵשׁ
וּמִנְהוּ הַמֶּלֶךְ לְהִיּוֹת
בְּסֵם שְׁנַפְלָה לִפְנֵי כְּהֵן
כְּהֵ"ג אַע"פ שַׁעֲשֵׁה
בְּנוֹס: **גְּמ'** ת"ר מִנִּין
מִנְּהָ וְנִתְמַנָּה לְהִיּוֹת
ל' יִקָּח אִשָּׁה א"ה
וְלֹא יִבְמָה: מַעֲשֵׂה
יֵין נִתְמַנָּה לֹא אִמְר
הַכֹּא דְאִמְר רַב אֲסִי
לִכְּבֹּא עַד דְּמוֹקִי לִיה
ל' שְׂמַת אַחֵיו חוּלֵץ
יִירוֹסִין וְלֹא שֵׁנָא מִן
אֵין עֲשֵׂה דוּחָה ל"ת
תַּעֲשֵׂה הַגְּיוּרָה בִּיָּאָה
א אִילוּנִית אֵלָא א"כ
שֵׁה וּבְנִים "לֹא יִשָּׂא
אֵין זוּנָה אֵלָא גְּיוּרָת
לְרַב הוּנָא מ"ט מִשּׁוּם
אֵל לֹא מִפְקְדֵי אִמְר
אַע"פ שִׁישׁ לוֹ אִשָּׁה
יֵישׁ

דס וואל אל גבי חירס (יחזקאל כח) וואל דלכטיג וואסן אלס תחתיך (ישעיה נמן לבני אלס (תהלים קטו) ודרשנין מיניה (גיטין מז.) דיש קנין לעובדי ג דלכטיג וכל אשר יגע על פני השדה וגו' או בעצמם אלס (במדבר יט) הא רשכ"ג פליג עליה דתמן בתמן' אלהות (פרק יז מ"ט כחכות עג.) והלכה קלל (ב"מ קד:) בעובדא דליליהו דהשיב לרבה בר אבוא כר' שמעון בן מתתיהו שיש בתן פומח טפח וכן היה רגיל כל מקום לדחות כמו שמאנינו אלס איתם מתמאלין ועיקר טעמא לפי שבהם איתא מזה שיהי' מהרזיון דלתיא בתוספתא דלהלות מדורות העובדי כוכבים שמתאם בחוזה היינו ונאי כ"ג דבפרק האומר בקידושין (דף סו.) דאס כן לא היה וא"ת מרישא שמעי' לה דקמי שומרת יבם (א) לכהן הדיוט ונתמנה בזיון דכ"ג שרוקקת לפניו לא תחלוץ אע"ג דכבר תנן לה לעיל (א) פ"י נתגיירה פחותה מבת ג' שנים אסורה מטעם זוהי דלאמר לעיל כוכבים השטופים בזוהי אע"ג דבפרק בתרא דקידושין (דף עח.) דריש למר אסירה מטעם זוהי ואחא דאסמכה אקראי אקראי והקשה ה"ר זוהי וצפרא וצפרא קין מעמידין (פ"ד ק"ז ל:) אמר דב"ד צ"ל חשמונאי גורו זוהי ואיכא למד' משום שש"א אכל משום זוהי לא דנשייהו לא מפיקי יקח ולא יחלל ובעובדת כוכבים לא קרינן בה לא יקח דלא תפסי בה דפליג עליה וקאמר אחד זה ואחד זה פירוש בין זוהי עובדת כוכבים יש לומר דרבה לא פליג אלא היכא דזינתה דיליף לה מזוהי ישראלית דאבי משום דלכתיב לא יחלל והיכא דלא זינתה הוטרבו לגזור אכל

שנבערה בעי'ת זוהי. פירוש קטונטרס ישראלית שנבערה הוי זוהי אלא מחייבי כריתות דכפי' בהחלוץ (לעיל דף מט.)

אין מעמאין. את המאהל עליה: **אס קרויס ארס.** וגבי טומאט
אחל כתיב ארס כי ימות בזהל (במדר יט): **נש ארס.** במדין
מחבי הא דקרי ארס משום דבעי למכתב בהמה גבייהו
ומדכתיב וממרים ובקר [סא] וגבי בהמה מיקרו ארס אכל ארס סתמא לא
מיקרו: אנשי ניגוה בצדיקי ביה: הוי:

כלל הורג נפש. במדין כתיב ומדבצו
ממגע טעומות שבעה אלמא מיטמו: ממגע
ומשא מי מעטיהו. ובי מגע אשחן
ונוגע בעצם או בחללי דלא כתיב אדם
הלךך א"ע דלא מיקרו אדם מטמו
במגע. ובמשא: ס"ל בחולה מעמיו
בקה אשה. האי אשה לא אינטרע
לדרשה: מינוו אין. כלומר
וסנהדרין לא מינוו: נסמנה לא.
אגתמנה לא קמי דהוי משמע דרזוי
היה לכך: קטיר קטיונא פלא. קטר
של רשעים אי רואה כאן שלא היה
דרזוי לכך אלא שנתן ממון ומינווה
במתני' חולץ. כהן גדול: ולא
מיניס. דאלמנה היא ואסורה לו:
גמ' לא טעשה ועשה. לא אלמנה לא
יקח בתולה יקח (ויקרא כא) ולא
בעולה: מתני' אלא אם כן יש
לו בנים. משום דמזוזה על פריה
ורביה ויהי לישראל ובגמרא מפרש
אזמאי נקט כהן: שהיא זונה האמורה
ובגמרא מפרש לה: אלא
הגויור והמשוחררת. דביאת עכו"ם
ועבד פסלה: ושנבעלה בעילת זנות.
בגון ישראלית הנבעלת לפסול לה:
גמ'

מסורת הש"ס

[illegible]

גליון הש"ס

[illegible]

וגהות הב"ח

(א) תום' ד"ה כהן וכו'
 זומרת יצט שנפלה לפני
 בהן הדיוט: (ב) בא"ד מן
 לה לעיל. נ"צ צפרק צ' דף
 כ:

מזוסף רש"י

[illegible]

ראשונה. דמקיים זה עשה ומצי למידחי, אטו ביאה שניה. ללא מצי למידחי דהא איקיים
אלה ראשונה דייבום מקיימא מלות עשה, ביאה שניה לאו מלות יבום הוא (סנהדרין יט.).

(ג) נראה דל"ל או שהאשילו בטובם. (ב) נראה דמיתות ובכתובות פ"י וכו' עד ואלו הן הנשרפין שי"ך מקודשם, אחרי מחילת הדיבור דלמא חתיל קמי משרא. (א) לפניו במשנה להאמרי פ"ח משנה ו' תמן סתמא ולא הוצרכו שם רש"י. (ד) ל"ל שהוצרכו ב"ב (דף כ"א). (ה) ושי' מוס' ב"ב שם ד"ה וזכר.